

20 דצמבר
שבת

ביקרתי היום את אב. כחן. נודקן. שפן מרי לבו
על פוע"צ (בולטצ'יק) הקרובים את "המשומר" (שלוס אש). לגלג
על הדורשים צא יהודי - עכשיו שום יהודי לא ישמע. אם
אנגליה מתנגדת סימן שזה מסוכן, ואין לקום הקרבים נגד אנגליה.
כשהסברתי לו הדבר - שינה טעמו, וביקש ממני מאסר (40).
בענין זה לפורוורטס. אמרתי שאתן לו מאסר - אבל לא בתחיסתי.

21 דצמבר
יום א'

טלפנתי הבוקר לווינגטון לפ.פ. - שיחן לי שעה
באחד הקרובים הקרובים - כי עלי להגיע אחו. שאל אם שעה או
שעהים? אמרתי שלי חספיק שעה, אם הוא לא ירצה יותר. קבע
לי הקרב - ובשלוש וחצי יצאתי ברכבת לווינגטון ובחשע בדיוק
דסקתי בלחן - והוא בעצמו פתח לי. הראני שלושה כרכים עבים
של ניירות ואסר בהתנצלות: בכרכים אלה צרורים תיי אדם אחד,
החלויים עכשיו ביי, ויש לי ענינים גם מחוץ לביח המשפס.
אמרתי לו: יש לי מושג כל שהוא מהמשפס העליון בארצות הברית,
וגם ידעתי שהוא מספל בענינים ואישים מחוץ לביח המשפס, ולא
הייתי מספלא או מחרעם אילו הפגישה נדחתה, ומצדי בודאי לא
יואבד זמן.

יש לי שני רעיונות - אחד כללי והשני נוגע רק לנו :

(1) גורל העולם לאחר הנצחון, אולי למשך דורות אחדים,

יהיה חלוי באמריקא - בעצמאות המחשבות ובחבונה של מנהיגי ארץ זו. אבל אין אני אחראי לכך.

(2) עניננו הפעם יהיה חלוי באמריקא יותר מאשר

באנגליה - וזוהי שאלת חיי סולדחו.

בבואי הנה רציחי לעמוד על המצב כאן בסרם אחחיל

בפעולה, ולפני שבועים ביום א' הגעתי למסקנות, לאחר שנתבררה

לי החסונה הפוליטית הכללית כאן - ביחס לעניננו - מבחינה

אמריקנית וגם אנגלית, כי היה חשוב לי לדעת איך המצב פה

נראה לאנגלים, סוף סוף האנגלים הם בעלי הדבר שלנו.

אולם באווחו יום קרה מה שקרה בפורל הראר - ואמריקא

נכנסה למלחמה ... המצב הכללי וגם מצבנו הוטב ע"י כך - אולם

ראיתי צורך לתכות זמן מה ולראות איך יפלו הדברים. עכשיו

הגעתי למסקנות, ובקצרה הן אלה :

מחלקת חוץ כאן היא נגדנו, ונוקטת בערך בקו של

משרד המושבות ומשרד חוץ הבריטי. בכניסת אמריקא למלחמה הם

ינסו להשפיע על הערבים והצנור יהיה אנשי האוניוורסיטה הערבית,

ושוב האוריינטציה הערבית תחגבר. האיש היחיד המכריע - הנשיא.

הוא ידיד היהודים, אבל הוא רואה במפעל הציוני דבר יפה ולא

רציני, שאין בו תשובה לשאלת הפליטים החמורה. זוהי גם עמדת

בנו שחפר עכשיו מהארץ, וזוהי דעה אשחור.

אמנם חזר עכשיו שטינהרט מסוסקבה וביקר בדרך בארץ

ונחרשם מאוד סמה שראה וססר רשמיו לנשיא ואמר לו שאין לסמוך על האנגלים ושהוא צריך להיות המגין על היהודים, אבל עובדה יחידה זו לא משנה המצב. אולם נשיא זה אינו פועל דווקא בדרך אורתודוכסית, ונוסף על הצנור הרשמי הוא משתמש גם בצנורות מיוחדים, אישיים, שולח שליחים מיוחדים או סמנה שגריר לא דיפלומט סקצוועי, והללו יכולים להיות ידידים, כגון בוליס. יש גם חוג של מחקני עולם המחפשים סידור חדש לשאלות הגדולות בעולם, כגון וולס (סגן הנשיא) ואנשיו במחלקת החקלאות. הללו מסוגלים להבין הציונות והמפעל מבחינה אנושית - סוציאלי, אם הדבר יוסבר להם כראוי.

יש פה כמה ציונים טובים, אולם חסריים להם בהכרח

שני דברים :

- (א) אין א"י בשביל יהודי אמריקא - בכל אופן לא בחקופה זו, והם יכולים לטעון רק כעורכי דין של יהודי סולין. אבל נחוץ שהאישים המכריעים ישמעו על הדבר מפי הנוגעים בדבר. (42)
- (ב) אין הם מכירים במידה מלאה את הארץ וכביבוחיה. ידיעות כלליות לא מספיקות.

יש פה גם המארה של פרסום וצעקנות. הפעולה הדרושה לסי סבעה היא פעולה צנועה, אישית, ואנשי אמריקא הורגלו קודם כל לפרסום.

החלטתי להתישב בווישינגטון ולקחת על עצמי העבודה - כל זמן שאהיה פה. ידעתי כל הקשיים - ולקויי אני אבל אני מכיר את הקנין שלנו - ויש לי אמונה בצדקתו ובמעשיותו.

אני בבחינה ציר העם היהודי - בהעדרו של ויצמן -

בלי סמכות, סמך וכוח. אולם יש לי case שאני מאמין בו ושעבדתי לו כל חיי, ואחריו עכשיו עלי, ועלי לעשות מה שבידי לעשות. ברצוני לרכז חבר צעירים היודעים ארץ זו - כי לי אין ידיעה מספיקה, פחות מאשר אני מכיר אנגליה - ולארגן החברה בחוגים הסכריים.

באחי אליך כליוסף - אמנם לא במצרים ולא אצל פרעה -

בשביל שני דברים : הדרכה - ועזרה.

ידעתי טרדוהיך - ולא ארבה להטרידך. אבל כשאפנה

אליך - פעם בשבוע, בשבועים, החן לי הזמן הדרוש. עכשיו חקנה מה שיש לך לענות.

ענה : הסצב הוא כאשר חארת. יש לעשות עבודה, ולך

יש לא רק האמונה - אלא גם החכמה. יש לי אמון מלא אליך. אני

אקשה אשר ביכלתי. אמנם עכשיו עבודתם תהיה קשה. אמריקא

נכנסה לסלחמה ובמשך חדשים יהיו שקועים רק בענין זה. אגלה

לך סוד - אם כי מחר יתפרסם : היום בא הנה צירציל עם חבר

גדול של מוסחים, לחנן חכניות סלחמה. המרכז עובר הנה. אולם

צדקה : יש כאן אנשים שאפשר לרכוש. יש כמה של ניו-דול, ויש

להסביר להם ענייננו. יש לברוא אסמוספירה של הבנה ואהדה.

הסכנה הערבית ישנה. יש נטיה ל"פשט" את העניינים. והציונים

האמריקנים אינם מסוגלים לעבודה. זה עשרים שנה הוזנחה הפעולה.

אפילו ברנדייס לא העריך הסכנה הערבית. אף פעם לא רצה לשמוע

על הערבים. והם אינם יודעים העניינים. אני אקזור לך. יש לי

(-51)

- 52 -

אדם אחד - צנוע, דל-סראח, נחבא לכילים, אבל אדם חשוב, יודע הכל, חריף, נבון, בעל קשרים, מבוטטון, שמו דוד ניילס. הוא יהיה לך לעזר. הוא יקשר אותך עם כל האנשים הדרושים. בעוד שבועיים אוסין אותו - וגם אח בן-כהן, ובמושב ארבעתנו חרצה בית אריכות על המצב ועל עניינינו - לי היה מספיק הקיצור, אבל להם הסביר ביתר הרחבה, ונעבד אז חכניה פעולה. אמרתי לו שבדעתי לעבור הנה בעוד שבוע, והייתי רוצה לקדם את הפגישה, הסכים לכך. הציע לי להפגש עם חבורה סטודנטים בקולומביה, הרוורד וייל - הסכמתי. אמרתי לו שבדעתי לעסוק פה בעיקר רק בשני דברים: פעולה פוליטית, כאן בווינגטון, ופעולה בקרב הנוער היהודי.

לפני צאתי לווינגטון הייתה אצלי נקסי צרטוב, מהדסה הצעירה, וסיפרה לי על חכניהם לכנס קונגרס של הנוער. נדברתי אהה על פגישה עם הדסה הצעירה ועם מועצה הנוער הציוני.

22 דצמבר
יום ב'

עחוני הבוקר לא הודיעו על בואו של צירציל. הסוד נסגר, אולם בעחונים יש רמזים על מו"ס חשוב שיפתח סחר או סחרתיים בווינגטון.

• / •